

Tað vóru eini fegin
og stórbrosandi hjún,
sum komu úr aftur
kirkjuni eftir vigsluna

» Føroyingar eru so álitisfullir og fittir, og taka ímóti fremmandum við opnum ørmun

Á veg út eftir kirkju-
gólvinum sum hjún.
Brúðarblómutyssið hjá
Renata, er ein lundi

oyum, men tað er ikki vist,
tey fáa møguleikan til tað.

- Vit kundu saktans vant
okkum við bæði veðrið og
matin.

Tey hava ikki roynt so
nógvan føroyskan mat, men
hesa ferð, tey hava verið í
Føroyum, hava tey verið á
nýggju matstovuni í Havn,
Ræst, og tað dámdu teimum.

- Tað er sterkt, men tað
dámdu okkum, siga tey.

Undir øllum umstøðum
hava tey hug at koma aftur
onkra ólavsøku og tey vildu
eisini fingið høvi til at slopp-
ið á ein G-festival.

Tey vildu fegin lært seg
føroyskt, men tað er ikki
lætt, tí ongin undirvísir í
føroyskum í Brasil. Men tey
fingu fatur á einari bók og
hava lært seg nakrar fáar
setningar, "hvussu eitur tú",

góðan dagin" og "hvussu
gongur"

Skelkað av grindadrápi

Eduardo ásannar, at tað eru
ikki nógv í Brasil, sum hava
ánilsi av, at Føroyar eru til.

- Men tá ið vit so vísa
teimum myndir úr Føroyum,
verða tey púrasta óvfarin.
Eitt, sum tey eru serliga hug-
tikin av, eru húsunum við
flagtaki.

Men hann sigur eisini, at
tá ið fólk leita eftir Føroyum
á internetinum, er rættiliga
skjótt, at ógvusligar myndir
av grindadrápi koma á
skermin.

- Tað eru tey rættiliga
skelkað av, men tey sissa seg
aftur, tá ið eg greiði teim-
um frá veruleikanum um
grindadráp.

- Eg var eisini rættiliga

skelkaður, fyrstu ferð, eg sá
myndir av grindadrápi. Men
síðani eg havi kunnað meg
meiri um tað, og nú skilji eg,
hvat tað er, sum býr undir.

- Sjálvur eti eg nógv kjøt,
men eg drepi ikki djórini, eg
eti, sjálvur, so eg síggi heldur
ikki blóðið. Men eg haldi ikki
at tað er øðrvísi at drepa ein
hval, enn tað er at drepa neyt
og grísar. Sjálvi drepa vit
eisini djór til matna og í so
máta er tað eingin munur á
djórum. Hvalurin er tað djór-
ið, tit hava í Føroyum, so tað
er tað djórið, tit drepa. Aðra-
staðni hava tey neyt og grísar
í staðin, heldur Eduardo.

Sjálvur hevði hann einki
havt ímóti at roynt grind.

- Enn hevur ongin bjóðað
mær grind. Eg haldi ikki, eg
fari at leita eftir at fáa grind,
men komið eg soleiðis fyri,

Eduardo og Renata siga,
at tað var ein stór løta
fyri tey, tá ið prestur lýsti
tey bæði hjún at vera

at eg fái høvi til at royna tað,
havi eg onki ímóti at taka av,
sigur hann.

Virðismeta sera høgt

Eduardo og Renata siga, at tá
ið tey gjørdur av, at tey vildu
giftast í Føroyum, vistu tey
ikki um tað bar til. Tí vendu
tey sær til Jónsvein Bech,
prest, fyri nøkrum mánaðum
síðani, men sum aðrir før-
oyingar, var eisini prestur
bæði blíður og týður og
ynsktu okkum vælkomnum.

Áðrenn vigsluna sunnu-
dagin, vóru tey eisini í kirkju
og vandi, og vigslan gekk av
tí besta.

- Vigslan var fullkomin og
hon var stórfingnari enn vit
høvdu torað at droymt um.

Øll tóku væl ímóti okkum,
og nógv fólk hava hjálpt til,
bæði við at pynta brúðrina,
við at læna okkum føroysk
klæðir og við at koyra okkum
aftur og fram.

Serliga fegin eru tey fyri,
at presturin hevði vigsluna
á enskum og fyri ta vøkrum
taluna, har hann ynskti teim-
um hjartaliga til lukku, og at
vit eru bæði fegin og stolt av
at tey komu higar at giftast.

- Hetta meta vit sera høgt.
Vit vistu longu, at føroyingar
eru fittir, men í roynd og
veru eru føroyingar nógv
fittari, enn vit nakrantíð
høvdu ímyndað okkum, siga
Eduardo og Renata.

Tey fara av aftur landi-
num í vikuni.

- Tá gongur leiðing inn
á brasilsku sendistovuna í
Keypmannahavn við vigslu-
brævinum, tað skulu tey fyri
at tað skal vera galdandi í
Brasil, sigur Eduardo.

Eduardo hevur eisini ein
blog á internetinum, har
hann skrivur um mangt og
hvat. Hann hevur eisini skriv-
að ferðafrásagnir úr Føroyum.
So er tað onkur lesari, ið er
stinnur í portugisiskum, er
bloggurin at finna her: <http://cartas.edutrindade.com>

Tann, sum vil síggja fleiri
myndir av hesum sermerкта
brúðleypinum á Tvøroyri,
kunnu fara inn á www.in.fo
og hyggja undir Myndasavn,
sum eru í gráa bjálkanum
ovaliga á síðuni.